

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Diaconov Vitalii, împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 14 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui

Diaconov Vitalii Nicolae, a.n. 18.06.1976,
originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Ioan
Viteazul, 11 ap. 33,

Termenii de examinare a cauzei:

Instanța de fond 01.04.2014 - 14.04.2015;

Instanța de apel 12.07.2015 - 22.10.2015;

Instanța de recurs 29.03.2016 - 20.04.2016;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 14 aprilie 2015 Diaconov Vitalii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal la 5 (cinci) ani 6 (șase) luni închisoare, fără aplicarea amenzii, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În conformitate cu art. 84 Cod penal, la pedeapsa stabilită prin sentința nominalizată s-a adăugat, prin cumul total, pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Grigoriopol din 17 februarie 2014, stabilindu-i lui Diaconov Vitalii pedeapsa definitivă sub formă de 5 (cinci) ani 6 (șase) luni închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis și amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, cu executarea acestora de sinestătător.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a stabilit că inculpatul Diaconov Vitalii la 09.01.2014, în perioada de timp de la ora 14:00 pînă la ora 15:00, aflîndu-se la domiciliul său amplasat pe str. Ioan Viteazul, 11 ap. 33, mun.

Chișinău, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane și însușirii lor ulterioare, a inițiat un conflict cu Sacara Mihail, în cadrul căruia i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste toată suprafața corpului, apoi în mod deschis i-a sustras 4 telefoane mobile: - două telefoane mobile de model „Samsung” ambele în valoare de 2400 lei MDL, un telefon de model "Nokia" în valoare de 400 lei, un telefon de model "Unite" în valoare de 1000 lei, iar din buzunarul din spate al pantalonilor, un portmoneu în care se aflau bani în sumă de 700 lei, după ce bunurile date le-a însușit, prin ce i-a cauzat părții vătămate Sacara Mihail un prejudiciu material în sumă totală de 4500 lei MDL, ceea ce constituie proporții considerabile.

3. Împotriva sentinței a înaintat apel inculpatul Diaconov Vitalii, solicitând achitarea sa, deoarece el nu a comis infracțiunea incriminată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2015, s-a admis din alte motive apelul declarat, casată sentința, pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Diaconov Vitalii Nicolae recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. 2 lit. e) și f) Cod penal la 5 (cinci) ani și 6 (șase) luni închisoare, fără amendă, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, instanța de fond, apreciind probele administrate în cadrul cercetării judecătorești, din punct de vedere al pertinentei, concludentei și utilității lor, a conchis corect că acțiunile lui Diaconov Vitalii se încadrează în baza art. 187 alin (2) lit. e),f) Cod penal-*jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Necătînd la faptul că inculpatul Diaconov Vitalii în cadrul instanței de apel a neagat culpabilitatea sa în comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate a fost dovedită pe deplin prin probele cercetate de către instanța de fond, verificate și reținute și de către instanța de apel și anume prin *declarațiile părții vătămate Sacara Mihail, a martorilor Ciobanu Oleseă și Vanica Tatiana* inclusiv și probele scrise:

- *procesul-verbal de sesizare despre săvîrșirea din 16.01.2014. verificat în instanța de apel (f.d. 5);*

- *procesul-verbal de ridicare și cercetare a obiectelor ridicate din 27.01.2014, conform căruia de la cet. Munteanu Anatolie, care a declarat că a procurat telefoanele de la Diaconov Vitalii, au fost ridicate telefonul mobil de*

model „Samsung„, cu IMEI 35753003590954/3 și telefonul de model "Samsung" cu IMEI35861403026560/3 (f.d. 21 -22);

- *ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 27.01.2014*, conform căreia în calitate de corp delict la cauza penală au fost recunoscute și anexate telefoanele mobile de model „Samsung„GT-5230 cu IMEI 35753003590954/3, "Samsung" GT-5230 IMEI 35861403026560/3 ridicate de la Munteanu Anatolie, care au fost examinate prin procesul verbal de examinare a obiectului din 27.01.2014 (f.d. 23).

În urma verificării probelor menționate supra, instanța de apel a ajuns la concluzia că instanța de fond corect a apreciat ca critice declarațiile inculpatului Diaconov Vitalii, cât și a martorului Vanica Tatiana - concubina inculpatului, precum că inculpatul nu a sustras telefoanele mobile și banii de la partea vătămată, acestea fiind găsite de către el a doua zi în apartament, considerându-le drept o modalitate de evitare a răspunderii penale și care au fost combătute prin totalitatea de probe cercetate în cadrul ședinței de judecată, cum ar fi declarațiile atât a părții vătămate Sacara Mihail, cât și a martorului Ciobanu Olesea, din care reiese că inculpatul Diaconov Vitalii, fiind în stare de ebrietate alcoolică avansată, i-a aplicat multiple lovituri pătimitului, și ulterior pătimitului Sacara Mihail, i-a sustras în mod deschis telefoanele și portmoneul cu bani. După comiterea jafului, a doua zi personal a vândut două telefoane lui Munteanu Anatolie. Acesta la momentul procurării telefoanelor la fotografiat pe Diaconov Vitalii și a prezentat poza dată la solicitare cât pătimitului atât și colaboratorilor de poliție.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a conchis că instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 61, 76 și 77 Cod penal, însă necătfind la faptul că prima instanță a determinat corect vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de jaf și a stabilit o pedeapsă echitabilă inculpatului, totuși instanța de fond a stabilit eronat tipul penitenciarului în care Diaconov Vitalii urmează să-și ispășească pedeapsa, indicînd în mod greșit că inculpatul urmează să-și ispășească pedeapsa în penitenciar de tip închis.

La acest capitol instanța de apel a menționat că:

- în conformitate cu art. 72 Cod penal - *(1) Pedeapsa cu închisoare se execută în următoarele penitenciare: a) de tip deschis; b) de tip semiînchis; c) de tip închis. (2) În penitenciare de tip deschis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni săvârșite din imprudență. (3) În penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni ușoare, mai puțin grave și grave, săvârșite cu intenție. (4) În penitenciare de tip închis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare*

pentru infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și persoanele care au săvârșit infracțiuni ce constituie recidivă;

- prin prisma art. 16 Cod penal, infracțiunea de jaf - art. 187 alin. (2) Cod penal comisă de către inculpatul Diaconov Vitalii se atribuie la categoria celor grave;

- instanța de fond nu a constatat că infracțiunea ar fi fost comisă de inculpat în stare de recidivă.

În asemenea circumstanțe, pentru comiterea unei infracțiuni grave, prin prisma prevederilor art. 72 alin. (3) Cod penal instanța de apel a stabilit că inculpatul urmează să execute pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis și nu în penitenciar de tip închis după cum a indicat prima instanță.

Instanța de apel a reținut și faptul că, instanța de fond în conformitate cu art. 84 Cod penal, la pedeapsa stabilită inculpatului a adăugat, prin cumul total, pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Grigoriopol din 17.02.2014 în baza art. 264/1 alin. (1) Cod penal sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, stabilindu-i lui Diaconov Vitalii pedeapsa definitivă sub formă de 5 (cinci) ani 6 (șase) luni închisoare și amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, cu executarea acestora de sinestătător.

Însă, în ședința instanței de apel, avocatul inculpatului a prezentat instanței de judecată Decizia Curții de Apel Chișinău din 18.09.2015 conform căreia a fost admis recursul inculpatului Diaconov Vitalii declarat împotriva sentinței Judecătoriei Grigoriopol din 17.02.2014, fiind casată sentința și s-a dispus rejudecarea cauzei în alt complet de judecători.

Reieșind din cele expuse, instanța de apel a constatat că în această situație nu poate fi stabilită lui Diaconov Vitalii pedeapsa definitivă în baza art. 84 Cod penal prin cumul de pedepse pentru concurs de infracțiuni, deoarece la moment nu există o sentință definitivă în acest sens, motiv pentru care instanța de apel a casat sentința primei instanțe și în această parte, excluzând aplicarea art. 84 Cod penal.

6. Împotriva sentinței recurs ordinar declară inculpatul Diaconov Vitalii, prin care solicită casarea acesteia cu adoptarea unei noi hotărâri de achitare, deoarece nu se consideră vinovat de cele încriminate.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza motivelor invocate în recurs și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, *recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 Cod de procedură penală – în cazul în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.*

În sensul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală recursul trebuie să fie motivat, iar art. 430 Cod de procedură penală indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărîrii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicînd care este eroarea comisă de instanță.

În acest sens se reține, că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală să motiveze recursul și să arate eroarea ce s-a comis în coraport cu cel puțin unul din temeiurile normei menționate.

Prin urmare, criticile formulate de recurent nu conțin indicii unor erori de drept și respectiv nu sunt motivate sub aspectul casării hotărîrii recurate, ca fiind ilegale.

Mai mult ca atît pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel ca instanță de apel, la caz sentința judecătoreiei Botanica, mun. Chișinău din 14 aprilie 2015 a fost contestată cu apel și Curtea de apel Chișinău s-a expus asupra acestuia prin decizia din 22 octombrie 2015, însă potrivit recursului declarat aceasta nu se contestă, recursul referindu-se doar la sentință.

În cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul sau eroarea pe care se bazează din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Astfel, Colegiul penal constată, că recursul ordinar declarat de inculpat nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să

completeze recursul cu circumstanțe în fapt și în drept care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.*

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrilor, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art.429 și 430 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și potrivit legii se impune inadmisibilitatea lui, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție –

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Diaconov Vitalii, împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 14 aprilie 2015, în propria cauza penală, pe motiv că recursul nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 18 mai 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun